

Nr 945

Av herr Nordgren m. fl., angående arbetsgivares uppgifts- och
uppbördsskyldighet, m. m.

(Lika lydande med motion nr 740 i Första kammaren)

Arbetsgivarnas uppgifts- och uppbördsskyldighet har vid flera tillfällen debatterats i riksdagen.

Arbetsgivarnas uppbördsskyldighet innebär att ett företag årligen för enbart källskatt, ATP-avgift och allmän varuskatt har att till staten erlægga avgifter vid inte mindre än *17 olika tillfällen*. Härtill kommer inbetalning av eventuell restskatt samt — inom vissa branscher — punktskatt. Dessutom åligger det arbetsgivare att för statens räkning verkställa införsel i lön när sådant beslut finnes.

Ytterligare uppgifter, som det åvilar ett företag att lämna, är uppgifter till socialstyrelsen på särskilt formulär angående omsättningen, en uppgift som skall lämnas en gång per kvartal,

till kommerskollegium angående industristatistik,

till riksförsäkringsverket med löneuppgifter,

till taxeringsmyndigheterna med löneuppgifter jämte eventuella sammanställningar,

till länsarbetsnämnden med sysselsättningsuppgift (månadsrapport),

till försäkringskassan beträffande nyanmälning och avanmälning av löntagare,

till försäkringskassan beträffande enskilda löneförändringar och slutligen till statistiska centralbyrån för Sveriges officiella statistik.

Fullgörandet av dessa lagstadgade skyldigheter innebär för företagen ett både tidsödande och kostnadskrävande arbete. Detta gäller speciellt de mindre företagen, som ofta inte har särskild arbetskraft för uppgifter av detta slag.

Semesterlagen föreskriver 4-veckorsemester, varför det blir allt vanligare att företag helt stänger under juli månad. Inbetalningen av källskatt och allmän varuskatt denna månad innebär därför att personal får avbryta sin semester eller att extra personal måste anställas med åtföljande besvär och ökade kostnader för företagaren.

För närvarande erhåller företagarna en viss ersättning för uppbörd av allmän varuskatt, men för de övriga i många fall lika betungande uppgifterna utgår ingen ersättning.

Frågan om ersättning för besväret och kostnaderna i samband med fullgörandet av uppgifts- och uppbördsskyldigheterna har vid olika tillfällen

tagits upp i riksdagen. Krav har i olika motioner rests på en samordning och förenkling av uppgifts- och uppbördsskyldigheterna och om utredning och förslag om ersättning till arbetsgivarna för arbetet i samband med uppbörd och uppgiftslämning.

Förslag föreligger om att fr. o. m. 1969 ersätta den allmänna varuskatten med en mervärdeskatt. Övergången till mervärdeskatt medför att uppgifts- och uppbördsskyldigheterna blir än mer betungande. Dels blir antalet skattskyldiga företag betydligt större än tidigare, dels innebär införande av den 1 %-iga arbetsgivaravgiften en helt ny uppgift. Uppbörderna och redovisningen torde också komma att medföra en avsevärd merbelastning såväl för den nytillkommande kategorin som för de redan nu skattskyldiga. Den ökade arbetsbelastningen kommer att bli förhållandevis mer betungande för de mindre företagen än för de stora företagen.

1965 års riksdag anhöll i skrivelse till Kungl. Maj:t om utredning beträffande samordning och förenkling av de uppgifts- och uppbördsskyldigheter som av det allmänna ålägges företagen.

Nämnda skrivelse 261/1965 har ännu inte effektuerats av departementet. Åtgärder för rationalisering och förenkling har länge varit önskvärda. Det är därför mycket angeläget att den av riksdagen beslutade utredningen tillsättes och påskyndas.

Mot de krav som tidigare i riksdagen rests om ersättning för besväret och kostnaderna i samband med skatteuppbörd och uppgiftslämnande har anförts att problemet skulle övervägas i samband med en kommande omläggning av skattesystemet. I utredningens förslag om mervärdeskatt har ej föreslagits att ersättning — liksom vid nuvarande allmän varuskatt — skall utgå till de skattskyldiga för deras arbete med uppbörden och redovisningen av mervärdeskatten. Utredningens ställningstagande i denna fråga innebär ett frångående av det av riksdagen fattade beslutet om kostnadsersättning för företagens arbete med uppbörd och redovisning av varuskatten. Det förhållandet att arbetet med redovisningen torde komma att bli mer omfattande och mera komplicerat än för närvarande borde i stället motivera en högre kostnadsersättning än den som nu utgår för arbetet med den allmänna varuskatten.

Arten och omfånget av det övriga uppgiftslämnandet kvarstår. Större delen av det inte minst för de mindre företagen mycket betungande arbetet är av betydelse endast för staten och icke för företagen själva.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att den av 1965 års riksdag beslutade utredningen beträffande samordning och förenkling av de uppgifts- och uppbördsskyldigheter som av det allmänna ålägges företagen omgående tillsättes, så att de förslag utredningen kan komma fram till kan föreläggas 1968 års höstriksdag,

att utredning och förslag till bestämmelser genom vilka arbetsgivare medges rätt till ersättning för de uppbörds- och uppgiftsskyldigheter till det allmänna, vilka för närvarande icke är ersättningsgrundande, framlägges.

Stockholm den 26 januari 1968

<i>Hans Nordgren (h)</i>	<i>Tage Magnusson (h)</i> i Borås	<i>M. Berglund (fp)</i>
<i>Sven G. Andersson (fp)</i>	<i>Bengt Sjönell (cp)</i>	<i>Tage Adolfsson (h)</i>
<i>Filip W. Fridolfsson (h)</i> i Stockholm	<i>Anders Jonsson (fp)</i>	<i>Per Petersson (h)</i>
<i>Gunnar Oskarson (h)</i>		<i>Carl-Wilh. Lothigius (h)</i>

Nr 946

Av herrar Svensson i Vä och Persson i Heden, *angående rättsvården.*

(Lika lydande med motion nr 735 i Första kammaren)

Stockholm i januari 1968

<i>Gustaf Svensson (cp)</i> i Vä	<i>Arne Persson (cp)</i> i Heden
-------------------------------------	-------------------------------------
